

giver masser af muligheder for på anden måde at organisere sig i fællesskaber og sociale sammenhænge, men det vil ikke længere være muligt at finansiere dem over lejen. Det er vores egentlige budskab.

Og så vil jeg lige sige, at alle de boligselskaber, som kører en fornuftig linje og har levet helt op til de krav, der stilles, ikke vil have noget imod at blive underlagt de krav, der er anført i vores ændringsforslag. Derfor kan jeg slet ikke forstå, at man har så travlt med at mistænkeliggøre holdningerne i de ting, vi foretager os i Folketinget i forbindelse med lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Fru Kirsten Jacobsen er somme tider meget optaget af, at vi ikke bruger skatteydernes penge til noget, vi ikke bør bruge de penge til, og at vi ikke lader andre bruge skatteydernes penge til noget, de ikke bør have lov at bruge dem til. Somme tider kunne man godt ønske sig, at fru Kirsten Jacobsen ville udvise samme nidkærlighed, når det drejede sig om at indkredse skatteåld og den slags, eller når det drejede sig om at få indkrævet gæld til det offentlige og den slags.

Vi kan tage det eksempel fra Tingbjerg, hvor hver familie betaler 96 kr. om året over huslejen til de sociale aktiviteter. Med hensyn til boligstøtten – altså det, andre skatteydere er med til at betale – betyder det, hvis jeg skal regne med store beløb, omkring 25 kr. om året pr. familie til kommunen og 25 kr. om året til staten. Men hvad tror Fremskridtspartiet ikke, det ville koste, hvis vi lukkede hele den frivillige indsats i den almennyttige boligsektor?

Hvad ville det ikke koste af skatteyderkroner, og hvad ville vi få for det? Vi ville kun få den næstbedste løsning, for den bedste løsning er, at mennesker hjælper hinanden i fællesskab. Jeg vil gerne have et svar: Hvad forestiller Fremskridtspartiet sig det vil koste? Eller forestiller man sig, at man bare skal lade alle disse mennesker sejle deres egen sø?

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at både i lovforslaget, som det foreligger her, i bemærkningerne til lovforslaget og i den udvalgsbetænkning, der blev afgivet mellem første og anden behandling, er der klart redegjort for, hvordan der vil blive skabt åbenhed og klarhed. Det fremgår tydeligt, hvordan vi vil forbedre budgetgennemsigtigheden, regnskabsgennemsigtigheden, kommunernes tilsynsmulighed, forberede et bedre beboerdemokrati, osv.

Men hvis de ændringsforslag, man har stillet til denne tredjebehandling, er så væsentlige for fru Kirsten Jacobsen, er det fuldstændig uforståeligt, at selv om de blev vedtaget, ville man alligevel stemme lovforslaget ned. Sådan er situationen jo.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal ikke blande mig i, hvad fru Sonja Mikkelsen kan fatte, men jeg skal prøve en gang til for prins Knud at gøre fru Sonja Mikkelsen opmærksom på, og det fremgik ganske tydeligt af andenbehandlingen, at Fremskridtspartiet, Venstre og Det Konservative Folkeparti mener, at det, boligselskaber skal beskæftige sig med, er det, som de blev oprettet til, nemlig at opføre, at eje, og at udleje boliger til de svageste lejere, og alle andre aktiviteter skal foregå andre steder.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Sonja Mikkelsen, hvad der menes med spørgsmålet om, hvad der ville ske, hvis man lukkede alle frivillige, sociale aktiviteter. Undskyld, men hvis man lukker en frygtelig masse sociale aktiviteter, lukker man noget, der er ulovligt efter gældende lov. Det er alt det, der bliver lovliggjort med denne lov. Det, mange af skandalosagerne har drejet sig om, er alle de aktiviteter, som man har haft i gang, og som ikke havde hjemmel i lov om boligbyggeri. Det er det, der nu bliver blåstemplet. Så det kan jo kun være fremover, vi taler om.

Der er ingen af de aktiviteter, som ville blive forhindret, hvis vi vedtog ændringsforslagene, men det, der ville ske, og som vi synes er rigtigt, ville være, at borgerne, lejerne og alle andre i offentligheden ville kunne se, hvor pengene kommer fra. Hvis kommunen ønsker en masse sociale aktiviteter sat i gang, fordi det er til gavn for området, til gavn for beboerne, til gavn for selskaberne eller hvem som helst, ville de have frihed til at yde de nødvendige sociale tilskud, således at man kan fortsætte aktiviteterne, men uden at lave økonomisk kassetænkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er en kort bemærkning til fru Bodil Thrane. Vi sad sammen i Folketingets Boligudvalg og havde besøg fra konkrete boligselskaber, der berettede om, at strammede vi lovgivningen, ville det betyde, at alle de ting, de havde lagt vægt på at bygge op, ikke længere ville kunne lade sig gøre.